

I psi mají své „spalničky“

29.10.2020

MVDr. Martin Grym

V současné době se každý z nás chtě nechtě vzdělává v oblasti epidemiologie. Nauka o infekčních chorobách zvířat se nazývá epizootologie. Díky velmi rozšířenému a pravidelnému očkování psů čeští chovatelé už zapomněli na nemoci, které se zde ale třeba před třiceti lety běžně vyskytovaly.

Mezi ty (naštěstí) dnes již zapomenuté patří psinka. Je to ale jen díky pravidelnému očkování: na nálepce většiny očkovacích látek můžete najít ve skrumáži záhadných písmen (nejčastěji DHPPiR) písmeno „D“, čili anglicky distemper, česky psinka.

Psinka je velmi nakažlivé a nebezpečné onemocnění nejen psů, ale i divokých psovitých šelem, fretek, lvů, tygrů, leopardů a dokonce i tuleňů a lachtanů. Virus napadá dýchací, trávicí a nervový aparát. Nejčastěji se objevuje u štěňat, ale běžně onemocní i dospělí psi. K nakažení dochází kapénkovou infekcí a kontaminovanými předměty. Mezi příznaky nemoci patří horečka, výtok z nosu, kašel, apatie, ztráta chuti k jídlu a zvracení. Nervová forma se posléze projeví neobvyklým chováním (chůze v kruhu), záškuby svalů, křeče, záchvaty a ochrnutí končetin. Léčba není známá.

Virus psinky je velmi podobným viru spalniček u lidí. Stejně se i přenáší a kromě vyrážky jsou projevy velmi podobné klinickému obrazu nemoci u psů (horečka, kašel, zánět spojivek, rýma). I u spalniček může dojít k napadení nervového systému (spalničkový zánět mozku) a i na spalničky lze zemřít. Stejně jako u psinky je klíčové očkování, čili prevence.

Zatímco rok 2020 je pro lidstvo rokem boje s koronavirem, mají i zvířata své „pandemické“ problémy. Jedním s příkladů je právě psinka. V únoru letošního roku upozornily úřady všechny chovatele psů v Kalifornii, že u divokých zvířat (lišek, skunků a mývalů) se začíná objevovat neobvykle velké množství případů psinky. Ve státě Wyoming (USA) onemocnělo od srpna do října 2020 psinkou 24 psů prodaných ze dvou inkriminovaných petshopů. Stejná situace vznikla v dubnu 2020 v Bhútánu - onemocnělo větší množství toulavých psů a následně i psů chovaných v domácnostech. V květnu se na severovýchodě Spojeného království zopakovala stejná situace u divokých zvířat, především lasicovitých a psovitých šelem (lišek). Nejznámější epizocie psinky je známá z Finska, kde nemoc řádila v letech 1994 a 1995 a onemocnělo více než 5000 psů. Nemoc se tam objevila z ničeho nic po 20 letech.

Jak vidno, humánní epidemiologové i veterinární epizootologové musejí být neustále bdělí, neboť viry a bakterie útočí ze zálohy a rádi využívají momentu překvapení. Dlouhodobá absence nějakého onemocnění může provokovat ke kacířským úvahám o nepotřebnosti očkování. Rezignace na prevenci ale dříve či později končí políčkem do tváře nebdělého jedince. Jen to mlaskne.